

Luoteis-Helsingin Rotaryklubi kokoontuu Valkeassa talossa

Nimestään huolimatta kiinteästi Haagaan liittyvä Luoteis-Helsingin Rotaryklubi kokoontuu maanantaisin lounaan merkeissä Valkeassa talossa Ilkantiellä. Usein lounaaseen liittyy asiantuntijaesitelmä tai muu vastaava esitys. Klubilla on tällä hetkellä jäseniä 35, joista suurella osalla on jokin kiinnekohta Haagaan. Klubin jäsenkunta edustaa yhteiskunnan eri ammattialoja, yhteistä kaikille on, että he toimivat johtavassa asemassa omalla alallaan.

Luoteis-Helsingin Rotaryklubi perustettiin 1969 ja Valkeassa talossa se on kokoontunut kymmenisen vuotta, kertoo klubin presidentti, toimitusjohtaja **Sirpa Ojala**. Aikaisemmin klubi kokoontui Hotelli Haagan tiloissa.

Rotarien toiminnan eräs tavoite on, että jäsenet edustavat hyvää läpileikkausta paikkakuntansa ammattialasta. Näin edistetään uusia tuttavuusuhteita, vaalitaan ammattimoraalia, arvostetaan hyödyllistä työtä ja toteutetaan palvelemisen ihannetta. Rotarien tunnuslause onkin ”Palvelu Itsekkyden”. Tämä tarkoittaa pyrkimistä hyviin asioihin ja ympäröivän yhteiskunnan myönteiseen kehittämiseen. Rotarysäätiiö, jonka kautta suurimmat rotarypanostukset kanavoituvat, muotoilee selkeäksi tehtäväkseen: ”Doing Good in the World”.

Luoteis-Helsingin Rotaryklubin toiminnan runkona ovat viikoittaiset maanantailounaat, mutta myös

Rotaryklubi Luoteis-Helsingin jäseniä maanantaikokouksessaan, vasemmalta DI Matti Vihersalo, rotaryklubin sihteeri Pentti Flinck, järjestelmäpäällikkö Sakari Kuula, kauppaneuvos Jan Heikkilä, yhteysjohtaja Jari Akselinmäki, rotaryklubin presidentti, toimitusjohtaja Sirpa Ojala, toimistopäällikkö Kari Rantanen, varatoimitusjohtaja Mikko Hyttiäinen, toimitusjohtaja Kari Vehkanen. Kuva KK.

muuta tapahtuu. Rotarien kansainvälisen verkoston kautta on mahdollista saada kontakteja muiden paikkakuntien tai muiden maiden rotareihin. Rotari on tervetullut myös muiden klubien tapaamisiin ympäri maailman. Toiminnasta ja kokoontumispaikoista saa tietoa mm. netin välityksellä. Osana rotaritoiminnan kansainvälisyyttä Luoteis-Helsingillä on yhteistyöklubinsa Sapporossa Japanissa.

Hyvän tekoon yhteiskunnassa Luoteis-Helsingin Rotaryklubi osallistuu mm. järjestämällä konsertteja Riistavuoren palvelukeskuksessa. Toinen rotarien toimintamuoto on oppilaskokouksen vaihto lukion 1. luokan oppilaille. Tästä kiinnostunut jonkun haagalainen oppilas

saa parhaiten tietoa oman koulunsa opinto-ohjaajalta.

Rotari on henkilö, joka on oman ammattinsa kokenut edustaja ja haluaa toimia yhdessä muiden samanhenkisten henkilöiden kanssa yhteiskuntansa ja myös maailman kehityksen hyväksi. Rotariksi kutustaan, mutta kiinnostuksensa voi ilmaista itekin, parhaiten tuntemansa rotarin kautta.

Kansainvälinen rotaryjärjestö perustettiin Chicagossa Yhdysvalloissa 1905. Perustajat ottivat ensimmäiseksi tehtäväkseen kotikaupunkinsa liikemoraalin parantamisen. Tavoitteeseen päästäisiin perustajien mielestä parhaiten tutustuttamalla kaupungin liikemiehet toisiinsa. Toiminta-ajatus laajeni pian liike-elä-

mästä koskemaan myös ympäröivän yhteiskunnan kehittämistä. Rotaryliikelle näytti olevan sosiaalinen tilaus. Laajeneminen oli nopeaa, ja vuonna 1911 rotary tuli Eurooppaan, kun Lontoon perustettiin rotaryklubi. Suomen ensimmäinen rotaryklubi perustettiin Helsinkiin 26. tammikuuta 1927. Nyt, sata vuotta perustamisen jälkeen, rotareita on maailmassa yli 1,2 miljoonaa 166 maassa. Suomessa toimii noin 300 rotaryklubia, suurimmilla paikkakunnilla kuitenkin Helsingissä useita.

Lisätietoa Luoteis-Helsingin Rotaryklubista ja rotareista yleensä: www.kolumbus.fi/rotary.lu oteishelsinki ja www.rotary.fi

Aluefoorumi keskusteli vapaaehtoistyöstä

Etelä-Haagan ja Kivihaan 20. Aluefoorumi keskusteli 18. tammikuuta vapaaehtoistyöstä ja sen mahdollisuuksista otsikolla ”Mitä voisin tehdä haagalaisten hyväksi?”. Tilaisuus järjestettiin osuvasti Huopalahden seurakunnan tiloissa, seurakunnathan ovat eräs merkittävimmistä ellei merkittävin vapaaehtoistyön kanavoijista Haagas-

sa. Tilaisuuden avannut kirkkoherra **Hannu Vapavuori** totesi kirkon olevan kokenut vapaaehtoistyön organisaattori ja kirkon olevan erityisen hyvä paikka keskustella asiasta. Seurakunnan vapaaehtoistyön monia muotoja esitellyt pappi **Jukka Palola** kertoi pohdiskelleensa vapaaehtoistyön roolia niin kirkossa kuin muutenkin. Hän kertoi seikkaperäisesti Huopalahden seurakunnan vapaaehtoistyön muodot diakoniatyöntekijä Raisa

Kinstedtin avustamana. Seurakunnan vapaaehtoistyö ei ole suinkaan kokonaan hengellisyyden sävyttämää kuten monesti luullaan, vaan mahdollisuuksia on muitakin.

Hengellisen toiminnan sektorilla vapaaehtoistyöntekijöitä kaivataan mm. ehtoollisen jaossa mutta myös eräissä muissa kirkon toiminnissa. Konkreettisesti seppä ja suoraan avun tarvitsijaan kohdistuvaa vapaaehtoistyötä on tarjolla mm. vanhuksiin kohdistuvassa ystäväpalvelussa keskustelukumppanina, saattajana, ulkoiluttajana tai vain ystävänä. Merkittäviä vapaaehtoistoiminnan muotoja ovat myös kuoro ja lähetyspiirit.

Kirkolla tapahtuu myös monenlaisia toimintaa, jossa tarvitaan osaavia ja ahkeria käsiä. Vapputapahtumat, adventtilounaat, ystävänäpäivän tempaus jne. kaipaavat vapaaehtoisia. Yk-

sinkertaisimmillaan nämä tehtävät tarkoittavat kahvitauksessa puna olemista tai keräyslippaan kanssa liikumista.

Suomen Punaisen Ristin Haagan osastoa edustaneet **Ritva Jussila** ja **Ulla Laukkanen** kertoivat osaston vapaaehtoistyöstä ja erityisesti ystävätoiminnasta. Tällä on Punaisessa Ristissä lähes 40 vuoden perinteet ja Haagan osaston kohdalta se tarkoittaa mm. Riistavuoren palvelukeskuksen avustamista. Tarve saada vanhuksille mm. saattajia on koko ajan kasvussa ja osasto hakeekin lisää vapaaehtoisia ystävätoimintaansa. Ainoa vaatimus on Punaisen Ristin jäsenyys ja tarjolla on asiaan perehdyttävä koulutus. Osastolla on maanantaisin ja torstaisin päivystys Pohjois-Haagan palvelukeskuksessa.

Pappilantien pysäkin, Huopalahden seurakunnan

tukemaasta tapaamispaikasta kertoi **Mikko Paloniemi**. Haagan Pappilantie 2:ssa on tarjolla monipuolista asiaa maanantaista keskiviikkoon klo 12–14.30. Maanantaisin tarjoillaan samassa paikassa edullinen lounas ja muina päivinä kahvia eurolla. Pysäkillä löytyy kyseisinä päivinä aina juttuseuraa.

Aluefoorumin lopuksi käydyssä keskustelussa nousi esille Haagassakin lisääntyvä yksinäisyys, turvattomuuden tunne ja tarve yhteiseen kokoontumiseen. Pohdiskelua aiheutti nuorten kokoontumiselta puuttuvat tilat ja lasten leikki- ja leikkimateriaalit. Vapaaehtoistyön ja yleensäkin yhteisöllisyyden toivottiin jatkossa kasvavan ja vapaaehtoistyölle nähtiin jopa olevan erityisen merkittävä, joka pitäisi tavalla tai toisella täyttää.

Paraskaan vanhuspalvelu ei korvaa omaisia

Helsinki on sinkkujen kaupunki. Täällä on enemmän yhden ihmisen talouksia kuin muualla Suomessa. Sinkkuus voi olla ihmisen tietoinen valinta tai sitten se voi olla elämän mukanaan tuoma ongelma. Maailma on muuttunut niistä ajoista, kun minun isovanhempani olivat nuoria. Tuolloin saman katon alla asuivat mummot, lapset ja vielä lapsenlapset. Mummot ja vaarit hoituivat vanhetessaan ja sairastellessaan pienten lasten ohella. Aina oli paikalla joku huolehtimassa toisistaan.

Nykymaailma on hiukan erilainen. Lapset ja vanhemmat asuvat kaukana toisistaan. Lähimmät omaiset saattavat olla satojen kilometrien päässä Suomessa tai jopa ulkomailla. Ei muuttuvissa elämäntilanteissa ole useinkaan mahdollista ottaa osaa vanhenevien vanhempien arkipäiväelämään. Yhteyttä pidetään puhelimitse ja tapaamisia on harvakseltaan lähinnä juhlapäivien ja viikonloppujen aikaan. Onnekkaita ovat he, jotka ovat päivittäin kanssakäymisessä omaistensa ja ystäviensä kanssa.

Vanhusten yksinäisyys on kasvava ongelma. Liikuntakyvyn tai muistin heiketessä moni vanhus jää vangiksi asuntoonsa. Seurana on televisio ja radio. Koti on rakas paikka. Olen huomannut vanhusten kanssa keskustellessani, että vaikka kunto olisi mennyt huonoksi ja liikkuminen olisi heikkoa, moni vanhus haluaa asua kotonaan. Ymmärrän hyvin! Kukapa haluaisi kotoaan mihinkään muuttaa.

Vanhanajan omaisia korvataan nykyään kotipalveluilla. On siivouspalvelua, kauppapalvelua, kuljetuspalvelua, kotisairaanhoidon ja kodinhoitoa. Nämä palvelut on järjestetty tukemaan vanhusten ja vammaisten elämää ja helpottamaan arjessa selviytymistä. Vaikka palvelut vastaavatkin käytännön ongelmien ratkaisutarpeeseen, eivät ne korvaa läheisiä ihmissuhteita tai omaisia. Paraskaan kotipalvelun työntekijä ei voi korvata lähiomaisen tai hyvän ystävän tarvetta. Jokainen meistä kaipaa ympärilleen ihmisiä, joihin voi vaikeuksissaan turvautua.

Vanhusten asuminen on tämän päivän kuuma peruna. Ikäihmiset ovat usein kotona asumisen kannalla. Minun isovanhempieni sukupolvella tuntuu olevan ongelmia palveluiden hyväksymisessä. Mummoni sukupolvi on tottunut pärjäämään. Sodan kokeneen sukupolven oli pärjättävä omillaan ja toisten apua ei ole totuttu pyytämään.

Ikäihmisten omaiset ovat usein syystäkin huolestuneet mummojen ja pappojen selviytymisestä. Olen lääkärinä usein tilanteessa, jossa omaisten ja vanhusten näkemys ero kotona pärjäämisestä puhkeaa suorastaan ilmireidaksi. Omaiset ovat järkyttyneitä vanhuksen huonontuneesta kunnosta tullessaan kyläilemään pitkän matkan päästä. Mummo tai vaari loukkaantuu kuullessaan kuntansa huonontuneen viime näkemästä ja asetettua puolustuskannalle. Päivystyspoliklinikan arkipäivää ovatkin keskustelut kotipalveluiden ja uuden asumispaikan tarpeesta.

Vanhuspalvelujen kehittäminen ei ole helppoa! Onnettomuuden, tyytymättömyyden, yksinäisyyden tai syyllisyyden tunteita ei voi paikata palveluilla. Vanhuspalvelut ovat osa turvallista vanhuutta. Kaikilla ikäihmisillä ei ole lähimpiä omaisia tai suurta ystävääpiiriä. Vanhusten yksinäisyys on aihe, johon meidän on tulevaisuudessa keskityttävä nykyistä paljon enemmän. Ystäväpalvelut ja ikäihmisten ryhmätoiminta tarvitsevat lisää julkista rahoitusta laajentuakseen.

Laura Rätty
lääketieteen lisensiaatti
kaupunginvaltuutettu
sosiaalilautakunnan vpj.